

Онова мѣсто, отъ което планинските вериги се расклоняватъ на различни страни, нарича се *планинскій възелъ*.

Отъ планините най-забѣлжителни са:

а) Въ *Европа*: Алпийски, най-високи и иматъ до 3,000 лак. срѣдна височина, съ най-високъ връхъ въ всичка Европа, Монбланъ, 6,000 лак.; Апенински, Динарски, Пиндъ, Стара-планина, Судетски, Саксонски, Рудни, Бохемска гора, Шварцвалдъ, Юра, Вогези, Северенски, Пиринейски, Гранадски (Сиера-Невада), Карпатски, Скандинавски, Уралски, Кавказски, Таврически, Финляндски, Валдайски.

б) Въ *Азия*: Хималайски, най-високи на земното кълбо, 7,500 лак. срѣдна височина, съ най-високъ връхъ на земното кълбо, Еверестъ (Горизанкуръ), 12,000 лак.; Болоръ-Тагъ; Куенъ-Лунъ, Тянь-Шанъ, Гинду-Ку, Индо-Персийски, Соломоновъ Тронъ, Паропамизъ, Индо-Китайски (5 бърда), Яблонови, Станови, Камчатски, Алтайски, Гатесъ, Таврски, Антитаврски, Ливански, Антиливански, Хоривъ и Синай и по-прѣдѣлните съ Европа Уралски и Кавказски.

в) Въ *Африка*: Абесински, Атласки, Лунни, Лупата, Столови и Гвинеиски; най-висока планина въ Африка е Килима-Иджаро, 9,000 лак.

г) Въ *Америка*: Кордилери, които най-високи са въ Южна Америка, дѣто се наричатъ Анди; Перуански Кордилери 5,200 лак. срѣдна височина, съ най-високъ връхъ въ всичката часть на свѣтътъ Лирима, 9,750 лак.; Кордилери,